

ще бѫдѫть простенъ; а на които не простите, нѣма да бѫдѫть простенъ.“

Наедно съ това Иисусъ Христосъ отворилъ умове-тѣ на Апостолы-тѣ да разумѣютъ Нисанія-та. „Така е напи-сано у Пророци-тѣ,“ казалъ имъ Той, „и така трѣбаше да пострадае Христосъ (Обѣтovanій Мессія) и да воскръсне отъ мъртви-тѣ въ третій денъ.“

Като казалъ това, Иисусъ Христосъ ся удалилъ отъ нихъ тѣй невидимо, както ся и явилъ прѣдъ нихъ, ако и да были затворены враты-тѣ на стаіж-тѣ.

Нека помыслимъ, колко е важенъ и великъ тоя день на воскресеніе-то Христово! Въ той день Иисусъ Христосъ, като востанѣлъ отъ гроба, явилъ ся на ученици-тѣ Си. Тоя день, първый день въ недѣлѣ-тѣ, трѣбва да бѫде за насъ сващенъ. Както до воскресеніе-то Христово ся е святила сѫбота-та, за воспоминаніе на созданіе-то на свѣта и на человѣка, така сме дѣлжни сега да святимъ дня на воскресеніе-то, дня на наше-то обновленіе во Христа, дня, въ който Иисусъ Христосъ, като востанѣлъ отъ гроба, ни е далъ увѣреніе за на-ше-то воскресеніе съ тѣла прославенъ. Деня-тѣ на Воскре-сеніе-то е празникъ на безсмртіе, день на возрожденіе въ животъ вѣченъ: да бѫде тоя день особно посвященъ на добры дѣла!

ГЛАВА XCVI.

Иисусъ Христосъ вразумява Апостола Өомж.

Въ онова время, когато ся явилъ Спасителъ на съ-бранны-тѣ Си ученици, Св. Өомж нѣмало въ число-то на единадесетъ-тѣ Апостолы. Подирь возвръщаніе-то му, дру-гы-тѣ Апостолы му говорили: „най видѣхме Господа.“ Но Өома не имъ повѣрвалъ и отговорилъ: „азъ нѣма да по-вѣрвамъ, доклѣ не видѣхъ на рѣцѣ-тѣ Му раны-тѣ отъ гво-